

scâncetele mele de copil

Dorin Popa

mă apropii de bătrânețe și tot ascund
sub haină
scâncetele de copil
Doamne, în urma tuturor mereu rămân!
melancolia și golul
îmi sprijină
prea-plinul,
piedicile și nehotărârea
în locul meu
hotărâsc,
deodată cu spaima
speranța mă vizitează
un secol încă de-aș mai trăi
nu mi-ar ajunge vremea
să-mi plâng pe pământ,
până la capăt,
viața aceasta pe care
tocmai o pierd